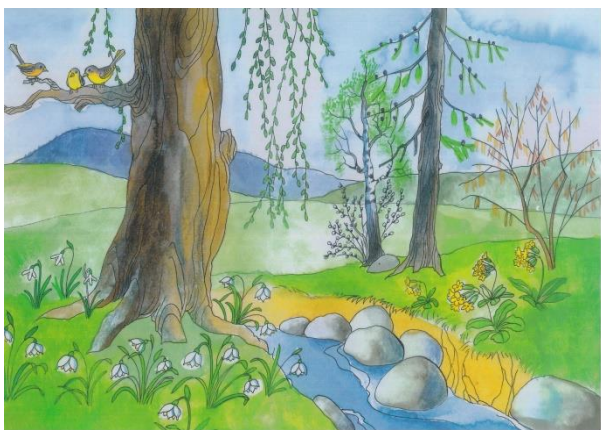

Duhový zpravodaj

2 – 2022 / 2023

Jarní kouzlo

Slunce své paprsky už ukazuje,
svým svitem naše tváře omlazuje.

K začátku jara už jen dnů pár,
pro krásnou krajinu již připravuji rám.

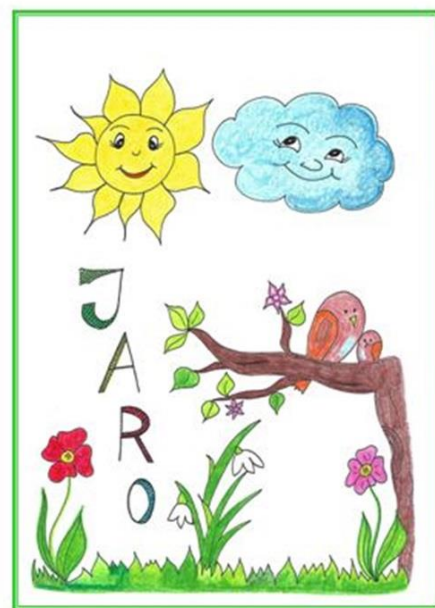
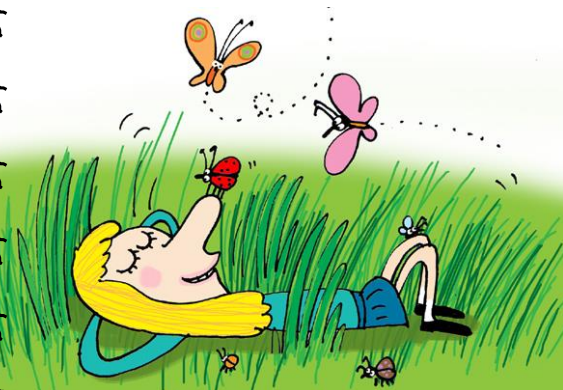
Nádherné větvičky do vázy postavíme,
přivítáním jara ani doma nešetříme.

Dny jsou delší, pocitová teplota o něco vyšší,
jarní zpěváčky na obloze každý slyší.

Známou pomlázku z vrbového proutí,
každý chlapec na Velikonoce koupí, či uloupí.

Jaro plné dobré nálady,
je u nás příčinou radostné oslavy.

(Veronika K., 9. ročník)

Popis jarní krajiny

Celá příroda rozkvétá a probouzí k životu. Ráno je světlo dříve, jak v zimě.

Stromy a kytky se začínají zbarvovat do zelené barvy, až na některé, které neopadaly.

Voda teče v potocích a není zamrzlá, to samé v rybnících.

Některá zvířata se probouzí ze zimního spánku. Už se jim lépe hledá potrava.

Ptáci se vrací z teplých krajin. Už začíná být konečně teplo a lepší nálada.

Ale jaro moc nemusím, spíše se těším na léto.

(Jiří J., 9. ročník)

Jaro

Sněženky jsou bílé,

krokusy fialové,

Obloha je bledá,

zima se jen tak nedá.

O klimatu se vědci dohadují,

za to jsou rádi, že vůbec pracují.

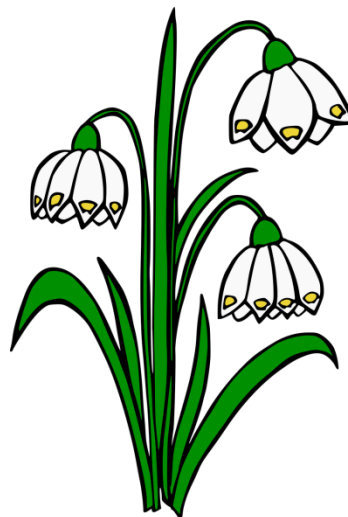
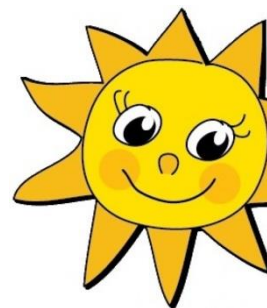
To co nás čeká,

je věc jistá.

Mráček plaká,

pole jsou vodnatá.

(Michal S., 9. ročník)

Jarní procházka

Jednou na jaře se moje rodina rozhodla jít na procházku. Byla to docela dlouhá cesta. Byly asi 2 stupně nad nulou, ale foukal hrozný vítr. Procházeli jsme kolem cest a všude byly popadané stromy. Čekala nás asi ještě hodinová cesta. Nastal však problém, přes cestu byl spadený strom a my jsme nevěděli, jak pokračovat, jiná cesta nebyla, jen nazpátek, a tak můj taťka zavolal kolegovi z práce, aby dojel a strom nařezal a odvezl. Trvalo to cca 30 minut a cesta byla průchozí. Za námi šla ještě 1 rodina s kočárky, takže jsme jim taky ulehčili cestu. Byl to zajímavý den, ale znovu bych ho asi zažít nechtěl. Doteď si pamatuju tu zimu.

(Jakub N., 9. ročník)

Popis jarní krajiny

Když se podívám ven, tak vidím krásnou travnatou louku, zelené stromy a přírodu plnou živočichů. Krajina plná rozkvetlých listnatých stromů, ptáků a ostatních živočichů. Jaro už se pořádně rozjelo a je v plném proudu. Už nám začíná kvést ovoce na stromech, za chvíli budeme trhat jablka, třešně, švestky a vše ostatní. Také už se rozkvétají zahrady a zahrádky, za chvíli budeme trhat jahody, anebo někteří vykopávat česnek.

(Petr V., 9. ročník)

Jarní báseň

Jaro už se blíží,
vše pěkně opět klíčí.
Velikonoce jsou nejhorší v roce,
těšíme se na Vánoce.
Jarní prázdniny již byly,
my jsme si pěkně odpočinuli.
Ale musíme zase do školy,
paní učitelka vyvolá, kdo to ví?

Jaro je vždy hezké,
vše klíčí, probouzí se.
A děťátka se rodí,
maminky se už bojí.
Jaro to je pohoda,
maminka náš už volá.
Děti, pojd'te dovnitř,
je tam zima, běžte pryč.

(Eliška N., 6. ročník)

Jarní příběh

Jednoho dne se Ema rozhodla, že půjde s partou ven. Hned jak vyšla z domu, nemohla nepoznat tu jarní vůni. Všude už rozkvétaly nádherné květiny různých barev. Jak poznala její kamarády, rychle utíkala za nimi. Kamarádi ji samozřejmě pozdravili a šli na hřiště. Hráli si asi čtyři hodiny a potom museli domů. Ema se musela nachystat do školy a jít brzy spát. Po tom náročném dni usnula rychle a spala jako neviňátko.

(Simona K., 6. ročník)

Jarní báseň

Velikonoce už jsou za dveřmi,
vajíčka holky zase zdobí.

Už jdeme mrskat,
holky budeme pleskat.

Aby trochu vykvetly,
a také zase vyrostly.

Doma si uděláme chlebíčky,
vajček máme plné ledničky.

U babičky jsme byli,
dobře jsme se bavili.

(Radovan B., 6. ročník)

Jaro

Byl jednou jeden krásný dům,

bydlelo se dobře v něm.

Bydlela v něm panenka,

oči měla jak stařenka.

Venku byly kytičky,

voněly jak bábovičky.

Před baráčkem zahrádka,

v ní byla kůzlátka.

Včera přišly Velikonoce,

my se těšili na Vánoce.

Kluci mrskat chodili,

my ani čokolády neměli.

(Vojtěch J., 6. ročník)

Jarní příběh

Byla jednou jedna louka, která byla hezky rozkvetlá. Na té louce pobíhali beránci a telátka. Na tuto louku chodila krásná víla. Měla hezky vlnité vlasy a třpytivé šaty.

Vždy když šla na louku, tak si tam hrála se zvířaty. Nosila jim vždy něco na zub. Pletla věnečky z lučního kvítí. Věnečky dávala také zvířátkům. Jak jim to ale slušelo! Když přišla domů, pekla různé dobroty. Na louce občas bývala až do noci. Jednoho dne potkala neznámého muže. Srazili se. Muž se jí omluvil. Byli si vzájemně sympatičtí, zašli spolu do kavárny. Objednali si dort, který si vzali s sebou a udělali si piknik na louce. Nakonec jejich náhodné setkání přerostlo v lásku.

(Sabina, K., 6. ročník)

Jarní báseň

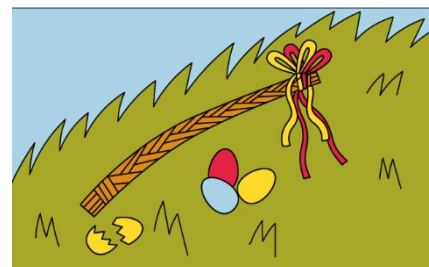
Jaro je tu zas a znova,
rostliny již vstávají.

Děti shora velmi křičí,
a všichni se dívají.

Zvířátka se probouzejí,
mají hned velký hlad.

Děti si zazpívají,
je to krásný jarní čas.

(Michaela O., 6. ročník)

Jaro

Jaro přichází,
únor odchází.
A já venku na lavičce,
papám snídani.
Jaro mě omámí,
svými vůněmi.
Já ještě ležím v posteli,
jaro mě láká i v neděli.

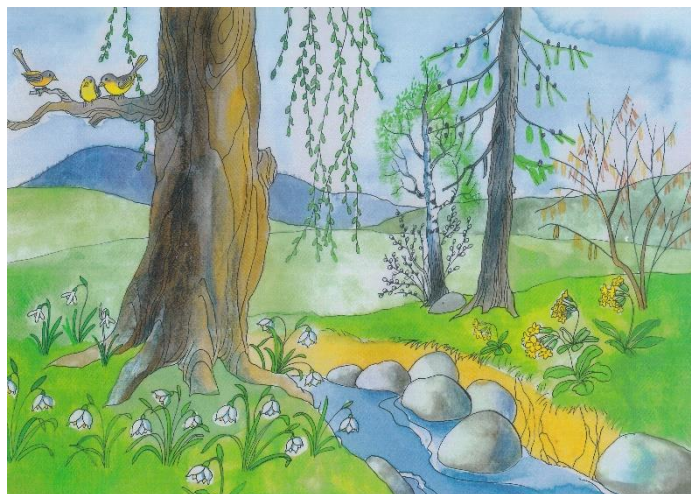
(Lukáš H., 6. ročník)

Voda

Vody se zdá všude dost,
pro život i pro radost.
Moře, řeky, jezera,
to je prostě nádhera.
Žádná voda není stejná,
i když se zdá obyčejná.
Bez ní bys jen těžko žil,
z moře by ses nenapil.
Její hodně by se zdálo,
té čisté je už ale málo.

(Alžběta V., 7. ročník)

Spisovatelé ze čtvrté třídy

Jednoho rána tatínek spěchal do práce. Až v práci si uvědomil, že chuděrky pantofle nechal v předsíni, kde je pes Baryk. Když se vrátil, viděl, jak pantofle leží rozkousané na zemi. Tatínek byl velmi smutný a byl na Baryka naštvaný. Nakonec musel pantofle vyhodit, neměly žádnou naději. Do města přijel nejlepší opravář obuvi. Opravář si bot všiml a vzal si je. Pantofle byly nadšené, že našly nový domov. Opravářovi se zalíbily, a tak je neprodal, nechal si je.

Jednoho dne přišel do obchodu nový model lodiček. Všichni je chtěli, ale ne vždy si je mohli dovolit. Druhý den přišla bohatá paní, která si je koupila. Když vyšla z obchodu, spěchala na autobus. Seběhla ze schodů a zlobil se jí podpatek. Pro boty to vůbec nebyl příjemný pocit. Cítily se bezradně a zničeně. Když přišla paní domů, snažila se boty opravit. Ale už to nešlo. Paní je vyhodila do popelnice. Lodičky měly špatný konec.

**Přejeme všem krásné jarní dny a krásné
Velikonoce!**

